

عنوان مقاله:

- راهکارهای علاقه‌کردن دانش آموزان به آموزش با ورزش و بازی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، مدیریت، علوم تربیتی، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مصطفی همراهی پور - دبیر

خلاصه مقاله:

در جوامع امروز آموزش ب بتردید نقش اصلی را در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایفا می‌کند و عبار توسعه در هر کشوری را با میزان سرمایه هنگداری برای کودکان و نوجوانان آن کشور می‌سنجند. دلیلش هم روشن است. امروز وظیفه آموزش و پرورش تنها انتقال میراث فرهنگی گذشته به نسل حاضر نیست. اگرچه این هدف اهمیتی در خور توجه دارد. اما این دانش زمانی ارزشمند خواهد بود که دان شآموز علاوه بر سلامت ذهنی به لحاظ روحی و جسمی هم در سلامت باشد و در سایه این سلامت آمادگی ورود به جامعه بزرگتر را داشته باشد. در این رهگذر ورزش و سیل های بسیار مناسب برای ایجاد چنین فضایی است. از سال ۱۳۰۶ به صورت رسمی و اجباری بنا شد که تمام دان شآموزان وزانه یک ساعت درس تربیت بدنی را بگذرانند. از آن تاریخ تاکنون ۸۲ سال می‌گذرد. در طول این سال‌ها ورزش‌مدارس دستخوش کمترین تغییر و تحول بوده است و زنگ ورزش به نوعی ساعت فراغت برای دان شآموزان به حساب می‌آید. حتی برخی مدیران و معلمان هم با استفاده از این زمان به تدریس دروس خود می‌پردازند، این در حالی است که حساسیت سنی دوران دان شآموزی بر هیچ کس پوشیده نیست. در هر مول آمده است که ورزش دان شآموزی باید در قاعده قرار گیرد و بعد از آن ورزش همگانی قهرمانی و حرف‌هایی در این شرایط است که هرم پایدار می‌ماند. وقتی قاعده باریک باشد راهی وجود ندارد. طبق برنامه درسی ایران دان شآموزان باید ۱۲ سال درس تربیت بدنی بخواهند اما اگر از یک دیلمه خواسته شود ۱۵ دقیقه ترنش صحیح انجام بدهد نمیتواند نه پداند. شاید دلیل این باشد که نیروهای متخصص این درس را تدریس نمی‌کنند و چون خودشان این کار را بدل نیستند به دان شآموزان هم چیزی نمی‌آموزند. بنده در اقدام پژوهی فوق تصمیم بر این گرفته ام که راهکارهای علاقه مند کردن دانش آموزان را به بازی و مهارت در درس تربیت بدنی و ورزش موردن بررسی و تحلیل قرار دهم.

کلمات کلیدی:

کمترین تغییر - زنگ ورزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1962287>
